

‘tweede gebruik’. Daarbij werden dia’s vertoond van een aantal industriële monumenten, waarvan bij enige dat doel is gerealiseerd. Een levendige gedachtenwisseling besloot deze boeiende bijeenkomst.

‘Van gasthuismeid tot verpleegkundige A, de rol van de vrouw in de geschiedenis van het Coolsingel-Ziekenhuis’ was de titel van de lezing, die ons bestuurslid drs. M.J. van Lieburg op 17 november in het Auditorium van het Academisch Ziekenhuis te Rotterdam hield. Na vertoning van een dia-klankbeeld onder de titel ‘Het ziekenhuis aan den Coolschen Singel’ schetste de heer Van Lieburg hoe het Coolsingel-ziekenhuis enerzijds in de medische geschiedenis van Nederland een begrip was – werkterrein van gezaghebbende medici – en een belangrijke taak had als opleidingscentrum, terwijl het anderzijds een bolwerk was van conservatisme op verpleegkundig gebied in vergelijking met soortgelijke instellingen elders. De heer Van Lieburg stond stil bij de tumultueuze omwenteling, die in 1899 na tal van incidenten toch volgde, een ontwikkeling die er tenslotte toe leidde dat het contingent van gasthuismeiden, waaksters en wakers door gekwalificeerd personeel vervangen werd. Hij legde de nadruk op de veranderende rol van de vrouw in het totale ziekenhuisgebeuren. Zijn lezing werd besloten met een film ‘Het Coolsingelziekenhuis anno 1955’.

Het verslagjaar werd op 8 december afgesloten met een lezing door prof. dr. J.A.H. Bots over ‘Pierre Bayle en de Illustre School’, welke ditmaal werd gehouden in een zaal van Hotel Central aan de Kruiskade. Professor Bots schetste het leven van deze Franse filosoof, die door de sluiting van de protestantse Academie te Sedan gedwongen werd elders een werkkring te zoeken. Via de bemiddeling van zijn oud-leerling Johan van Zoelen werd hij benoemd tot hoogleraar aan de Illustre School te Rotterdam en belast met het onderwijs voor de jeugd. Op 8 december 1681 (op de dag van de lezing dus precies 300 jaar geleden) sprak Bayle zijn intrede uit. Uit de klaagzangen in de brieven aan zijn naaste familie komt naar voren dat Bayle meer kamergeleerde is dan docent en zijn onderwijs-taak dan ook ziet als een corvee, dat hem van zijn eigenlijke werk afhoudt. Bovendien was zijn verhouding met zijn collega-landgenoot Pierre Jurieu zeer slecht; deze is er tenslotte dan ook de oorzaak van dat Bayle in 1693 door de magistraat uit zijn ambt wordt ontslagen. Hoewel zijn brieven een somber beeld geven van zijn werk aan de Illustre School, heeft Bayle toch op een bijzondere